

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/28/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200484
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200484.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, právne zastúpený: ius aegis s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava, adresa na doručovanie: Nedbalova 12, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno, so sídlom Nám. Gen. Klapku 1, Komárno a 2/ Mesto Komárno, so sídlom Nám. Gen. Klapku 1, Komárno, právne zastúpený: JUDr. Dušan Repák, advokát so sídlom Krížna 47, Bratislava, za účasti: Krajská prokuratúra Nitra, so sídlom Damborského 1, Nitra, o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/131/2016-171 zo dňa 30. januára 2018, takto

rozhodol:

I. Kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/131/2016-171 zo dňa 30. januára 2018 z a m i e t a .

II. Kasačný súd n e p r i z n á v a odkladný účinok kasačnej sťažnosti.

III. Účastníkom sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 11S/131/2016-171 zo dňa 30. januára 2018 podľa § 98 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca postupom podľa § 250v zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.s.p.“) domáhal, aby správny súd nariadil zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Komárno, ktoré bolo prijaté dňa 14.04.2016 pod č. 647/2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno na zasadnutí konanom dňa 16.04.2015, ktoré pokračovalo dňa 23.04.2015, prijalo uznesenie č. 141/2015 (ďalej len „Uznesenie

č. 1“), ktorým schválilo predaj nehnuteľností (špecifikovaných v podanom návrhu) vo vlastníctve Mesta Komárno žalobcovi. Žalobca a Mesto Komárno uzatvorili dňa 22.05.2015 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola kúpa predmetných nehnuteľností a dňa 27.07.2015 vydal Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor pod č. vkladu V XXXX/XXXX rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu. Dňa 10.02.2016 bol Mestu Komárno doručený protest prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno č. Pd 146/15/4401-9 (ďalej len „Protest č. 1), ktorý bol podaný proti Uzneseniu č. 1. Dňa 11.02.2016 bol Okresnému úradu Komárno, katastrálnemu odboru doručený protest prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno, ktorý bol podaný proti rozhodnutiu o povolení vkladu, a to pod č. Pd 24/16/4401-3 (ďalej len „Protest č. 2“). O Proteste č. 1 Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno rozhodlo tak, že návrh uznesenia č. 606/2016, ktorým sa malo Protestu č. 1 vyhovieť a Uznesenie č. 1 malo byť zrušené (ďalej len „Návrh uznesenia č. 2“) nebol prijatý. Primátorovi Mesta Komárno bola dňa 24.03.2016 doručená „urgencia“ Okresnej prokuratúry Komárno, ktorou táto požiadala o zvolanie mimoriadneho zasadnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno v lehote do 15.04.2016. Dňa 14.04.2016 sa konalo ďalšie zasadnutie Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno, na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 647/2016 (ďalej len „Uznesenie č. 3“), ktorým Mestské zastupiteľstvo v Komárne zobralo na vedomie Protest č. 1, vyhovel mu a zrušilo Uznesenie č. 1. Žalobca na základe opísaných skutočností uviedol, že bol Uznesením č. 3 ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a to nezákonným zásahom žalovaných, že takýto zásah bol v jeho dôsledku vykonaný priamo proti žalobcovi, pričom dôsledky tohto zásahu naďalej trvajú.

3. Žalobca s poukazom na § 250v ods. 3 O.s.p a podmienku vyčerpania prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, poukázal na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.10.2015, sp.zn. III. ÚS 376/2015. V súvislosti so subjektívnou a objektívnou lehotou na podanie návrhu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžz/1/2009 zo dňa 18.06.2009. Žalobca tiež poukázal na to, že dňa 13.05.2016 podal sťažnosť, ktorou sa domáhal ochrany svojich práv a právom chránených záujmov, ktoré boli porušené postupom pri prijímaní a samotným prijatým Uznesením č. 3 (ďalej len „Sťažnosť“). Uviedol ďalej, že dňa 13.05.2016 podal na Krajskú prokuratúru Nitra podnet na podanie protestu prokurátora proti Uzneseniu č. 3 (ďalej len „Podnet na podanie protestu prokurátora“) a dňa 13.05.2016 podal na Krajskú prokuratúru podnet na podanie upozornenia prokurátora na účel odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ku ktorému došlo v postupe Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno pri prijímaní Uznesenia č. 3 (ďalej len „Podnet na podanie upozornenia prokurátora“). Podotkol tiež, že o uvedených prostriedkoch predsúdnej ochrany nebolo do času podania návrhu rozhodnuté.

4. Žalobca ďalej uviedol, že na hlasovaní o predmetnom Návrhu uznesenia č. 2 boli prítomní 22 poslanci Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno, pričom za tento Návrh uznesenia č. 2 hlasovalo iba 9 poslancov, proti hlasovali 2 poslanci, zdržalo sa 10 poslancov a jeden poslanec nehlasoval. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že za prijatie Návrhu uznesenia č. 2 nehlasovala nadpolovičná väčšina prítomných poslancov, z čoho implicitne vyplýva, že Návrh uznesenia č. 2 nebol prijatý. Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno ako kolektívny orgán verejnej správy teda (okrem iného) rozhodlo tak, že Protestu č. 1 nevyhovuje a Uznesenie č. 1 nezrušuje. Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno dokonca samo na svojom zasadnutí dňa 17.03.2016 výslovne skonštatovalo, že Návrh uznesenia č. 2 nebol prijatý nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov.

5. Uznesenie č. 3 je podľa žalobcu nezákonné, nakoľko Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno už o Proteste č. 1 rozhodlo, a to neprijatím Návrhu uznesenia č. 2. V zákone o prokuratúre, zákone o obecnom zriadení, ako ani v žiadnom inom všeobecne záväznom právnom predpise Slovenskej republiky, ani len v Rokovacom poriadku a Štatúte mesta Komárno, nie je upravená právomoc orgánu verejnej správy po zamietavom rozhodnutí o proteste prokurátora, o tomto proteste rozhodovať opätovne.

6. Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno po tom, ako už raz právoplatne rozhodlo, že Protestu č. 1 nevyhovuje, keďže za prijatie Návrhu uznesenia č. 2 nezahlasovala nadpolovičná väčšina prítomných poslancov, o identickej otázke rozhodovalo znova, na čo nemá žiadnu zákonnú oporu, čím porušilo čl. 2

ods. 2 Ústavy SR.

7. V prípade, keď Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno Protestu č. 1 nevyhovelo, mohla a mala Okresná prokuratúra Komárno postupovať výslovne v zmysle ustanovenia § 26 ods. 7 zákona o prokuratúre a podať na príslušný súd návrh podľa osobitného zákona (§ 250zf O.s.p.), avšak aj toto ustanovenie bolo porušené tým, že Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno o Proteste č. 1 rozhodovalo opätovne, a to dokonca s vedomím, resp. na základe výslovnej žiadosti - Urgencie Okresnej prokuratúry Komárno. Uvedené konanie porušuje taktiež čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, t. j. princípy právneho štátu, medzi ktoré patrí aj požiadavka právnej istoty, s ktorou je nevyhnutne spojená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci a zásada ochrany legitímnych očakávaní.

8. Žalobca mal za to, že opísaným konaním a zásahom žalovaných došlo k porušeniu základných ústavných princíпов, bola obchádzaná zrejme a jednoznačne vyjadrená vôľa poslancov Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno nevyhovieť Protestu č. 1. Akceptujúc takéto konanie a zásah žalovaných a osobitne akceptujúc nezákonné Uznesenie č. 3 by sme sa dostali do absurdnej situácie, kedy by mohlo Mestské zastupiteľstvo mesta Komárno o Proteste č. 1 rozhodovať prakticky neobmedzený počet krát, kým „sa nezahlasuje správne“. Takéto konanie je v zrejmom rozpore najmä s Ústavou SR, zákonom o prokuratúre a zákonom o obecnom zriadení.

9. Uznesenie č. 3 je nezákonné aj z toho dôvodu, že Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno nedodržalo ani zákonnú 30 dňovú lehotu v zmysle § 26 ods. 2 zákona o prokuratúre, počas ktorej malo možnosť vyhovieť Protestu č. 1.

10. Žalobca ďalej poznamenal, že o Proteste č. 1 a o návrhu na zrušenie Uznesenia č. 1 Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno rozhodlo najprv tak, že neprijalo Návrh uznesenia č. 2, t.j. nevyhovelo Protestu č. 1 a nezrušilo Uznesenie č. 1, no neskôr nezákonne prijalo Uznesenie č. 3, ktorým Protestu č. 1 vyhovel a Uznesenie č. 1 zrušilo. V danom prípade teda existujú dve protichodné rozhodnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno a zároveň z tohto dôvodu existuje preukázateľné riziko, že Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor, napriek všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam a zákonným prekážkam, Rozhodnutie o povolení vkladu zruší, a to len na základe prijatia nezákonného Uznesenia č. 3 bez reflexie na tú skutočnosť, že Návrh uznesenia č. 2 prijatý nebol. Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor nemá právomoc rozhodnúť sám o tom, či bolo Protestu č. 1 prostredníctvom Uznesenia č. 3 vyhovené zákonným spôsobom alebo nie, a preto je pravdepodobné, že svoje Rozhodnutie o povolení vkladu pod nátlakom nezákonne prijatého Uznesenia č. 3 zruší. V prípade, ak Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor vezme v úvahu pri rozhodovaní o Proteste č. 2 výlučne Uznesenie č. 3, na základe ktorého bol právny základ vydaného Rozhodnutia o povolení vkladu - Uznesenie č. 1 - zrušený, Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor zruší aj Rozhodnutie o povolení vkladu čím dôjde k protiústavnému zásahu do vlastníckeho práva žalobcu.

11. Vyššie uvedená situácia by nebola bývala nastala, ak by Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno neprijalo nezákonné Uznesenie č. 3, a teda ak by týmto nezákonným zásahom žalovaní nezasiahli do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Na základe všetkých uvedených skutočností je zrejme, že tento nezákonný zásah bol v jeho dôsledku vykonaný priamo proti žalobcovi a že pokým Uznesenie č. 3 nebude zrušené jeho dôsledky budú i naďalej trvať.

12. Protestu č. 1 nemohlo byť vyhovené ani podľa hmotnoprávnej úpravy, nakoľko vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam bolo na žalobcu prevedené plne v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o majetku obcí.

13. Záverom žalobca uviedol, že má za to, že predložením uvedených skutočností a dôkazov jednoznačne preukázal najmä (avšak nie výlučne), že:

- Uznesenie č. 3 odporuje Ústave SR, zákonu o prokuratúre, zákonu o obecnom zriadení ako aj Rokovaciemu poriadku, Štatútu mesta Komárno a z tohto dôvodu ide o tzv. nezákonný zásah žalovaných do práv a právom chránených záujmov žalobcu;

- Uznesenie č. 3 je takým zásahom žalovaných, ktorý je v jeho dôsledku zameraný priamo proti žalobcovi, nakoľko v dôsledku prijatia Uznesenia č. 3 bude žalobcovi nezákonne a protiústavne zasiahnuté do jeho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam;
- Pokým nedôjde k zrušeniu Uznesenia č. 3 tak takýto nezákonný a protiústavný zásah žalovaných bude i naďalej trvať.

14. Správny súd skôr, ako pristúpil k vecnému vybaveniu veci, skúmal podmienky konania podľa ustanovenia § 250v O.s.p. (ochrana pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy) a ustanovenia §250zf ods. 1 O.s.p. (zrušenie uznesenia mestského zastupiteľstva) v čase podania žaloby podľa § 103 O.s.p. (účinný do 30.06.2016), v spojení s prechodnými ustanoveniami § 491 ods. 1 S.s.p. (účinný od 01.07.2016) a dospel k záveru, že tieto nie sú splnené lebo žalobca na podanie takejto žaloby nemá žalobnú legitimáciu a preto správny súd podľa § 98 ods. 1 písm. e/ S.s.p. uznesením odmietol žalobu, ktorá bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

15. Krajský súd z obsahu žaloby zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánov samosprávy a žiadal, aby súd prikázal pôvodne žalovanému 1/ Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno a 2/ mesto Komárno zrušiť uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno, ktoré bolo prijaté dňa 14.4.2016 pod č. 647/2016 z dôvodov opísaných v bode 1 tohto uznesenia. Žalobca na základe opísaných skutočností uviedol, že bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a to nezákonným zásahom žalovaných, a že zásah bol vykonaný priamo proti žalobcovi, pričom dôsledky tohto zásahu naďalej trvajú.

16. Správny súd mal za preukázané, že Mestské zastupiteľstvo Mesta Komárno na zasadnutí konanom dňa 14.04.2016 prijalo uznesenie (nadpolovičnou väčšinou) pod č. 647/2016, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno č. Pd 146/15/4401-9 zo dňa 04.02.2016 podanému proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno č. 141/2015zo dňa 23.04.2015 (schválený predaj nehnuteľností žalobcovi).

17. Správny súd dospel k záveru, že žalobca podanou žalobou skĺbil prvky dvoch nárokov právnej ochrany, a to ustanovením § 250v O.s.p. (teraz 2. hlava S.s.p., § 252 a nasl.) a ustanovením § 250zf O.s.p. (teraz § 348 a nasl. S.s.p.).

18. Uviedol, že účelom konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je poskytnutie súdnej ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný za predpokladu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. Súdne konanie je zárukou, že súd vyslovením povinnosti odporcu nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na eliminovanie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním, prípadne aj nekonaním orgánu verejnej správy (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 8 Sžz 1/2010).

19. V konaní správneho súdnictva právna úprava platná v čase podania žaloby podľa piatej časti O.s.p., ale aj podľa S.s.p. účinného od 01.07.2016, na rozdiel od konania v občianskoprávných veciach (civilných sporových veciach) má presnú úpravu jednotlivých druhov konaní, vrátane konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p.. Nemala úpravu, a ani súčasný S.s.p. nemá úpravu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu samosprávy ako to žalobca sformoval vo svojej žalobe.

20. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250v pojem „zásah“ nedefinoval. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný resp. v širšom zmysle protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho

činnosti, úkone, pokyne, prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. porušenie práva na život, práva na osobnú slobodu, práva na ochranu vlastníctva, práva na ochranu obydlia a pod.). Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správne orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné správne orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Cieľom ochrany podľa § 250v O.s.p. je teda ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

21. Podľa krajského súdu zo spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou (doručenou správne súdu dňa 17.5.2016) domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. zrušením uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno č. 647/2016, ktoré bolo prijaté kolektívnym samosprávnym orgánom, postup ktorého upravuje zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a Rokovací poriadok (§ 12 ods. 12 zákona).

22. Správny súd posudzoval podanú žalobu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy z hľadiska procesného, t.j. či navrhovateľ bol aktívne legitimovanou osobou na podanie návrhu podľa § 250v O.s.p.. V prípade návrhu podľa § 250v O.s.p. musia byť splnené všeobecné podmienky na strane účastníkov konania, t.j. spôsobilosť byť účastníkom konania, procesná spôsobilosť a ďalej podľa cit. ustanovenia musí byť splnená aj povinnosť tvrdenia navrhovateľa, že bol priamo ukrátený na svojich právach nezákonným zásahom orgánu verejnej moci a tiež, či podľa dôvodov uvedených v žalobe ide o nezákonný zásah orgánu samosprávy a dospel k záveru, že ustanoveniu § 250v O.s.p. nezodpovedá ani konečný návrh (petit) žalobcu, ktorým sa domáha uloženia povinnosti „aby súd prikázal žalovanému v 1/ a 2/ rade zrušiť uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno, ktoré bolo prijaté dňa 14.04.2016 pod č. 647/2016“. Takéto oprávnenie podľa zákona má iba prokurátor, čo vyplývalo z ustanovenia § 250zf ods. 1 O.s.p. (teraz § 350 S.s.p.) a nie žalobca, ktorý nemá žalobnú legitimáciu na podanie žaloby na zrušenie uznesenia mestského zastupiteľstva.

23. Petitom návrhu podľa § 250v O.s.p. sa žalobca mohol domáhať iba toho, aby súd zakázal orgánu verejnej správy pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v prikázal mu, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Správny súd v konaní správneho súdnictva dospel k záveru, že žaloba obsahuje prvky dvoch nárokov právnej ochrany a preto preskúmal vec z hľadiska právnej ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. a tiež podľa § 250zf O.s.p. v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva a dospel k záveru, že v danej veci návrh podľa § 250v ods. 1, 3 O.s.p. je neprípustný, keďže uznesenie mestského obecného zastupiteľstva môže napadnúť iba prokurátor. Žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie návrhu na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Komárno zo dňa 14.04.2016 pod č. 647/2016, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátorky, t. j. preskúmanie jeho zákonnosti.

24. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na podanie žaloby na zrušenie uznesenia obecného (mestského) zastupiteľstva je procesnou podmienkou konania, krajský súd na túto skutočnosť musel prihliadnuť z úradnej povinnosti a dospel k záveru, že za situácie, ak uznesenia obecného (mestského) zastupiteľstva zákonodarca osobitne upravil a teda vyňal zo všeobecného právneho režimu správnych žalôb podľa § 247 a nasl. O.s.p., resp. S.s.p., tak súčasne nie je prípustné na tieto konania uplatňovať právny režim žalôb ako subsidiárny, pri súčasnej existencii osobitného právneho režimu pre uznesenia obecného zastupiteľstva (§ 348 S.s.p., resp. § 250zf ods. 1 O.s.p.). Podmienka aktívnej legitimácie nebola splnená, preto bolo potrebné podľa § 98 ods. 1 písm. e/ S.s.p., v spojení s § 491 ods. 1 S.s.p. odmietnuť žalobu, nakoľko bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

II.

25. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h, a j/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že v danom konaní nebol aktívne vecne legitimovaný, a že sa nemohol domáhať

ochrany pred nezákonným zásahom, ktorý mu bol spôsobený prijatím Uznesenia č. 3. Sťažovateľ vo svojich písomných podaniach opakovane poukazoval na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 105/2013 zo dňa 19.02.2013, pričom krajský súd sa týmto nálezom v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal. V tejto súvislosti dal do pozornosti judikatúru EŠLP k čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva požiadavka na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Poukazujúc na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 114/2013 zo dňa 12.3.2013 a citujúc čl. 142 ods. 1 Ústavy SR a § 244 ods. 1 O.s.p. zdôraznil, že postup, prípadne rozhodnutia mestského zastupiteľstva ako orgánu verejnej správy /orgánu územnej samosprávy -mesta/ nie sú z preskúmvacej právomoci všeobecných súdov vylúčené. Ďalej uviedol, že v konaní podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. tak môže byť preskúvané aj uznesenie mestského zastupiteľstva na návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá tvrdí, že bola priamo ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch takýmto uznesením za splnenie ďalších podmienok uvedených v ustanovení § 250v ods. 1 O.s.p. Uplatnením interpretačnej zásady argumentum a minori ad maius je potrebné názor formulovaný v predchádzajúcej vete akceptovať aj napriek osobitnému konaniu a preskúvanie zákonnosti uznesení obecného /mestského/ zastupiteľstva podľa § 250zf O.s.p. Sťažovateľ zastával názor, že ak bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, mohol a mal využiť právny prostriedok ochrany svojich základných práv, ktorý je výslovne určený na ochranu nielen proti nezákonným (protiprávnym) rozhodnutiam, opatreniam, ale aj proti iným nezákonným zásahom orgánov verejnej moci. Takýmto prostriedkom je návrh na začatie konania podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. Sťažovateľ v tejto spojitosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/25/2013 zo dňa 11.06.2013, v ktorom konštatoval, že uznesenie obecného zastupiteľstva nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktoré by bolo preskúmateľné podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.. Tento právny záver je aj v súlade s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 105/2013-12 zo dňa 19.12.2013. Sťažovateľ zdôraznil, že v konaní podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. tak môže byť preskúvané aj uznesenie obecného zastupiteľstva na návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorý tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch takýmto uznesením za splnenia ďalších podmienok uvedených v § 250v ods. 1 O.s.p. Platí to aj napriek osobitnému konaniu o preskúvaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva podľa § 250zf O.s.p., keďže v tomto konaní je aktívne legitimovaným jedine prokurátor, nie subjekt, ktorého právne pomery uznesenie obecného zastupiteľstva môže priamo ovplyvňovať. Všetky uvedené rozhodnutia teda predstavujú opačný právny názor, ako bol uvedený v uznesení, a je teda možné ustáliť, že správny súd sa neoprávnene odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe. Ďalej uviedol, že sťažovateľ postupoval v celom rozsahu v súlade s § 250v O.s.p. Taktiež uviedol, že orgán samosprávy je len užším vymedzením orgánu verejnej správy, keďže súčasťou verejnej správy je aj samospráva a teda použitím argumentu a maiori ad minus je možné ustáliť, že ak je možné sa pred správnym súdom domáhať ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, tak je možné sa domáhať ochrany aj pred nezákonným zásahom orgánu samosprávy. Konanie podľa § 250zf sa od konania podľa § 250v O.s.p. odlišuje samotnou formuláciou žalobného petitu. Prokurátor podľa § 250zf môže žiadať, aby správny súd zrušil uznesenie obecného zastupiteľstva (a nie domáhať sa toho, aby samotný organ samosprávy toto uznesenie zrušil ako chybné uviedol správny súd). Práve žalobou podľa § 250v O.s.p. sa môže sťažovateľ domáhať toho, aby správny súd uložil Mestu Komárno a Mestskému zastupiteľstvu, aby zrušili Uznesenie č. 3. Prokurátor nie je v konaní podľa § 250zf O.s.p. oprávnený sa domáhať, aby správny súd prikázal žalovanému zrušenie nezákonného uznesenia obecného zastupiteľstva. Sťažovateľ zdôraznil, že nikdy nepodal návrh, aby správny súd sám zrušil uznesenie mestského zastupiteľstva, nakoľko v konaní podľa § 250v O.s.p. na to správny súd ani nemá právomoc. Záverom dodal, že pokiaľ má správny súd pochybnosti o splnení procesných podmienok konania, nemôže konanie pre tento nedostatok zastaviť ale túto otázku musí riešiť pozitívne, teda vec musí prejednať. V opačnom prípade, t.j. ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany, dochádza k porušeniu princípu zákazu odmietnutia spravodlivosti.

26. Dňa 8.6.2018 bolo správnemu súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia krajského súdu, ktorým žiadal, aby kasačný súd postupom podľa § 447 ods. 1 S.s.p. priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Uvedený návrh odôvodnil predovšetkým tým, že prijatím uznesenia žalovaného došlo k zásahu do jeho vlastníckeho práva, pričom kasačná sťažnosť je

jedinou možnosťou, ako sa môže sťažovateľ domáhať svojho ústavného práva na ochranu pred nezákonným zásahom. Zdôraznil, že závažná ujma nemusí hroziť len samotnému sťažovateľovi, ale aj tretím osobám, ktoré by mohli reálne nehnuteľnosti od mesta odkúpiť.

III.

27. Žalovaný 2/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu vrátane jeho argumentácie sa v celom rozsahu stotožňuje. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že správny súd sa zaoberal podanou žalobou vo vzťahu k zákonnej úprave podľa ustanovenia § 250v O.s.p. a následne podľa § 252 S.s.p., kedy podrobne skúmal aké konkrétne konanie, t.j. čo malo byť zásahom orgánu verejnej správy, ktorým bol sťažovateľ ukrátený na svojich právach a zároveň, akej nápravy, t.j. čoho sa sťažovateľ v konaní domáha. Správny súd taktiež dostatočne zrozumiteľne vyjadril, prečo zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré sťažovateľ označil ako nezákonný zásah do jeho práv, nepovažoval za nezákonný zásah. Žalovaný zdôraznil, že sťažovateľ nevyčerpал definitívne všetky dostupné a efektívne prostriedky ochrany jeho práv, do ktorých bolo údajne zasiahnuté napadnutým uznesením, čo nakoniec i sám konštatoval v žalobe, kedy uviedol, že túto podal „zopatrnosti“.

IV.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť a to aj napriek tomu, že sa nestotožnil s dôvodmi odmietnutia správnej žaloby tak, ako ich odprezentoval krajský súd. Kasačný súd dospel k právnomu záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť z nasledovných dôvodov:

29. Čo sa týka dôvodov kasačnej sťažnosti uvedených sťažovateľom, kasačný súd upriamuje žalobcu na skutočnosť, že kasačná sťažnosť odkazuje výlučne na Občiansky súdny poriadok, ktorý už v danom prípade nie je možné aplikovať. Je síce nesporné, že žaloba o nezákonný zásah (teraz iný zásah) bola podaná na krajský súd dňa 17.05.2016 ešte za účinnosti O.s.p., avšak odo dňa 01.07.2016 došlo k účinnosti nového kódexu - Správneho súdneho poriadku, ktorý v prechodných ustanoveniach § 491 ods. 1 SSP jasne stanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Takže na toto konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy sa vzťahuje Správny súdny poriadok, na čo sťažovateľ absolútne nereflektoval.

30. Sťažovateľ v petite žaloby na ochranu pred nezákonným, teraz iným zásahom navrhuje, aby správny súd prikázal žalovaným zrušiť uznesenie Mestského zastupiteľstva mesta Komárno.

V § 3 SSP sú definované pojmy pre účely tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP iným zásahom orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 3 ods. 2 SSP, ak sa v tomto zákone uvádzajú slová „rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy“, rozumie sa tým primerane aj uznesenie obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva samosprávneho kraja (ďalej len „uznesenie zastupiteľstva“).

Z vyššie uvedených citovaných ustanovení SSP vyplýva, že uznesenie mestského zastupiteľstva je podľa § 3 ods. 2 SSP rozhodnutím orgánu verejnej správy a môže byť preskúmané správnym súdom výlučne len prostredníctvom správnej žaloby podľa § 177 a nasl. SSP, na podanie ktorej svedčí aktívna vecná legitímácia iba prokurátorovi (§ 45 ods. 3 a § 350 SSP).

31. Zo žaloby je zrejmé a sám sťažovateľ na to poukazuje aj v kasačnej sťažnosti, že sa domáha ochrany proti nezákonnému (teraz inému zásahu), pričom petit žaloby smeruje k zrušeniu uznesenia mestského zastupiteľstva. Kasačný súd preto nesúhlasí s argumentáciou krajského súdu, že podľa obsahu ide o podanie správnej žaloby a nie žaloby na ochranu pred iným zásahom a preto z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie žalobcu je potrebné túto odmietnuť. Sťažovateľ totiž nepodal správnu žalobu (ako aj sám zdôrazňuje), na ktorú by v zmysle ustanovenia § 45 ods. 3 SSP (predtým § 250zf ods. 1 O.s.p.) nebol aktívne legitímovaný. Sťažovateľ podal žalobu na ochranu pred nezákonným zásahom (teraz iným zásahom), ktorým malo byť uznesenie mestského zastupiteľstva, avšak uznesenie mestského zastupiteľstva nie je v zmysle definície §3ods. 1 písm. e) SSP iným zásahom, ale je rozhodnutím podľa § 3 ods. 2 SSP.

Napriek skutočnosti, že krajský súd odmietol žalobu z dôvodov nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sťažovateľa, rozhodol vo výroku vecne správne a preto nebol dôvod na vyhovenie kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

32. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III ÚS/105/2013-12 z 19.12.2013 na ktoré poukazuje sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, okrem toho, že je už prekonané ďalším vývojom, pretože toto rozhodnutie bolo prijaté ešte za účinnosti O.s.p., riešilo úplne iný prípad a to špecifický prípad zániku funkcie starostu, ktorý nemal účinný prostriedok ochrany pri zániku svojej funkcie. Taktiež toto rozhodnutie ústavného súdu bolo možné za účinnosti O.s.p. aplikovať v prípadoch zániku funkcie primátora mesta, starostu mestskej časti a predsedu samosprávneho kraja a v prípadoch zániku funkcie hlavného kontrolóra. Tieto subjekty totiž nemali účinný prostriedok právnej ochrany, pričom Správny súdny poriadok vyriešil absenciu efektívneho prostriedku nápravy tým, že pre tieto subjekty existuje osobitné konanie vo veciach územnej samosprávy, štvrtá časť, štvrtá hlava, druhý a tretí diel SSP. Sťažovateľ však nie je týmto špecifickým subjektom - žalobcom a keďže ide o fyzickú osobu, táto sa môže domáhať svojho práva na súdnu ochranu pred uznesením mestského zastupiteľstva výlučne len prostredníctvom prokurátora, čo aj urobil. Nejde teda o odňatie spravodlivosti sťažovateľovi, pretože tento má oprávnený subjekt - prokurátora prostredníctvom ktorého môže realizovať svoje práva.

33. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Sžo/25/2013 z 11.06.2013, na ktoré sa odvoláva sťažovateľ, toto nie je možné na daný prípad aplikovať z viacerých dôvodov. Po prvé, bolo prijaté za účinnosti O.s.p. Po druhé, týka sa iného prípadu, pretože v tomto konaní bola podaná žaloba špecifickým subjektom - hlavným kontrolórom podľa piatej časti O.s.p., pričom krajský súd konanie z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zastavil a najvyšší súd toto rozhodnutie potvrdil. Iba v odôvodnení svojho uznesenia (odôvodnenie nie je právne záväzné), poukázal najvyšší súd na to, že žalobca sa mohol domáhať svojej ochrany prostredníctvom žaloby o nezákonný zásah, čo však neurobil. Po tretie, aj právny názor vyjadrený v tomto uznesení je už prekonaný, pretože existuje osobitné konanie pri zániku funkcie hlavného kontrolóra a nový Správny súdny poriadok jednoznačne definoval, že uznesenie mestského zastupiteľstva nie je iným zásahom, ale je rozhodnutím.

34. Po podaní kasačnej sťažnosti, podal sťažovateľ dňa 08.06.2018 prostredníctvom krajského súdu súdu podanie, ktoré označil ako návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia krajského súdu, ktoré opätovne (rovnako ako kasačnú sťažnosť) opiera o neúčinné ustanovenia O.s.p.. Kasačný súd podľa obsahu posúdil toto podanie sťažovateľa ako návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 1 S.s.p.. Kasačný súd nemohol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, pretože sťažovateľ nijako neodôvodnil, ako by uznesením o odmietnutí správnej žaloby hrozila závažná ujma. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, takže priznanie odkladného účinku neprichádza do úvahy.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovaným, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.